

Записки о авторах

Богдан Горбаль, др – историк і бібліотекар; студював історію на Вроцлавському Університеті (докторат 2005). Од 1990 р. мешкає в ЗША, де студював бібліотечні науки на Квінс Коледж Містового Університету Нью Йорка (магістер 1999). Працює в Ньюйоркській Публичній Бібліотеці, де в 2018 р. обняв посаду Куратора Славянських і Східноєвропейських Колекцій. Його наукові зацікавлення то історичне розвиття лемківської спільноти так в Європі, як і в Північній Америці. Опублікував понад 100 наукових публікацій і близько 200 госел до *Encyclopedia of Rusyn History and Culture* (2002, 2005, 2010). Його книжкові видання то: *Działalność polityczna Łemków na Łemkowszczyźnie 1918–1921* (1997); з Володиславом Максимовичом *Лемківська народна музика на воскових циліндрах (1901–1913) і американських рекордах (1928–1930) / Lemko Folk Music on Wax Cylinders (1901–1913) and American Records (1928–1930)* (2008); *Lemko Studies: A Handbook* (2010, 2ге печатання 2021); *Бортне – село з каменя*, т. 1–2 (2017); *From Thatched-Roof Houses to Immigrant Entrepreneurship: First Generation Lemko-American Businessmen* (2024).

Олена Дуць-Файфер, др габ., проф. ЯУ – літературознавчиня, лемкознавчиня, історичка штуку, редакторка, поетеса; керівничка Кафедры Російского Літературознавства в Інституті Східнославянської Філології Ягайлоньского Університету; основателька напряму філологія російська з русинсько-лемківським язиком на Педагогічному Університеті в Кракові, де викладала лемківський язик, літературу і культуру; ведуча Східноєвропейской Комісії Польской Академії Знань; в роках 2005–2014 репрезентантка Лемків в Спільній Комісії Уряду і Народових і Етнічних Меншын; членкыня Програмовой Рады Інституту Языковой Ріжнородности РП. Її наукові зацікавлення: література а етнічність, література етнічних меншын, меншыновы дискурсы, межкультуровы реляції, антропологія літературы, ревіталізація загроженых культур і язиків. Авторка понад 250 наукових публікацій, в тым монографій: *Literatura łemkowska w drugiej połowie XIX i na początku XX w.* (2001); *Między bukwą a literą. Współczesna literatura mniejszości białoruskiej, ukraińskiej i łemkowskiej w Polsce* (2012); *Treading Paths. Lemko Literature*

in the Years 1848–1918 (2023). Опрацювала *Антологію повиселенчой лемківської літератури* (2002); *Бесідник польско-лемківско-англицкій* (2007); *Контекстуальний словник лемківського языка* (2019).

Роберт М. Зекер, проф. – професор історії в Університеті Святого Франциска Ксаверія в Новій Шотландії в Канаді, де веде заняття з расы, імїграції, соціальних рухів і історії ЗША. Його досліджыня сут зосереджены на імїграції, радикалізмі і популярній культурі звязаных з лівіцьом імїгрантів. Є автором чысленных статей, опублікуваных в часописах, таких як нп.: «*Journal of American Ethnic History*». Написал тіж штыри книжкы, остатня то «*A Road to Peace and Freedom»: The International Workers Order and the Struggle for Economic Justice and Civil Rights, 1930–1954* (Temple University Press). Актуальні працує над книжком, посвяченом історії робітничых шкіл Комуністычной партії ЗША (CPUSA).

Анджей А. Земба, др габ. – історик, працує в Інституті Етнології і Культуровой Антропології Ягайлоньского Університету, заступця ведучого Східноєвропейской Комісії Польской Академіі Знань, директор Осередка Досліджынь над Культуром Орміяньском в Польщы. Занимат ся квестиями міграції і етнічности в історичным аспекті. Єст автором, спілавтором і редактором прац на тему реляций польско-українькых, діів грекокатолицкой і православної Церкви, культуровых перемін серед Лемків, Орміян і Жыдів в XIX і XX ст., в тым книжок: *Metropolita Andrzej Szeptycki. Studia i materiały* (1994); *Łemkowie i łemkoznawstwo w Polsce* (1997); *Mechanizmy zamorskich migracji łańcuchowych w XIX wieku: Polacy, Niemcy, Żydzi, Rusini* (2004); *Nahum Sokółów, życie i legenda* (2006); *Formuły patriotyzmu w Europie Wschodniej i Środkowej od nowożytności do współczesności* (2009); *Lobbing dla Ukrainy w Europie międzywojennej* (2010); *Ormiańska Warszawa* (2012); *Rzecz o roku 1863: Uniwersytet Jagielloński wobec powstania styczniowego* (2013); *Monarchia, wojna, człowiek: codzienne i niecodzienne życie w Galicji w dobie pierwszej wojny światowej* (2014); *Ormianie polscy: kultura i dziedzictwo* (2016); *Ormiańska Polska* (2018).

Едвард Касінец – закінчыл історичны студия (Columbia University, 1968) і бібліотекознавство (Simmons College, 1976). Ма тіж ступін магістра філософії (Columbia University, 1979) і сертифікат знавці красных і декорацийных штук (New York University, 2010). В часі свойой кареры працувал

як бібліотекар/архівіста в бібліотеці Інституту українських студій Гарвардського Університету (1973–1980); бібліотекар славянських колекцій Каліфорнійського Університету, бібліотеки в Берклі (1980–1984) і куратор славянського і балтійського одділу в Ньюйоркській Публичній Бібліотеці (1984–2009). Актуальні працює як науковий спілпрацівник Інституту Гаррімана при Коломбійським Університеті, а од 2015 рока – як науковий спілпрацівник в Інституті Гувера. Касінец опублікувал веце як 200 рецензуваных статей і книжок. Є тіж автором (або спілавтором) 12 успішных грантових внесків до національных фінансових агенцій.

Річард Кастер – был єдным з основатели Carpatho-Rusyn Society (1994) в Піттсбургу. До кінця 2015 р. выполнял функцию редактора бюлетину «New Rusyn Times». Автор науково-популярных статей на тему історії і культури Карпатских Русинів; веде блог «Карпаторусины Пенсильваніі». Спілавтор книжки *Prikra* (2006), в якій описує історію села його бабы во східній Словації. Кастер має ступін магістра з медженародного бізнесу і східноєвропейских студій Піттсбургського Університету. Мешкат в Вашингтоні, де працює як менеджер веб-сайту федерального уряду.

Ксеня Кебузінска, др – є директором Petro Jacyk Central and East European Resource Centre і координатором славянських ресурсів в бібліотеках Університету Торонто, а тіж спілдиректором Petro Jacyk Program for the Study of Ukraine в Центрі європейских і євразиятских досліджынь в Торонтським Університеті. Кебузінска отримала ступін доктора літературознавства в Університеті Брандейса і ступін магістра інформаційных наук в Університеті штату Нью Йорк в Олбані. Понад 30 років працює в науковых бібліотеках, архівах і музеях. В обшыр ей дослідничых заінтересувань входят бібліографія, культурологія і регіональна історія. Была спілредактором книжки *The Great West Ukrainian Prison Massacre of 1941: A Sourcebook* (Amsterdam UP, 2016), а тіж є автором каталогів выстав, розділів в книжках і статей, што были опублікуваны м.ін. в: «Austrian History Yearbook», «Harvard Ukrainian Studies», «Slavic & East European Information Resources» і «Canadian Slavic Papers».

Патрішія А. Кравчік, проф. – емеритувана професор в Evergreen State College в Олимпії, в стані Вашингтон, де вчыла російского языка, літературы, культуры і славянського фольклору. Єй переклады карпаторуских

народных оповідань были опублікованы в томі «*In the Seventy-Seventh Kingdom*». *Carpatho-Rusyn Folktales* (2015), а ей найновіша книжка то інтердисциплінарна студія під названьом *Witnesses to Interwar Subcarpathian Rus': The Sojourns of Petr Bogatyrev and Ivan Olbracht* (2024). Ёй статі односят ся до таких тем як спомины карпаторусинських імігранток, початкы газеты «Народны Новинкы», а тіж розбійницка традиция в карпатском регіоні. В роках 1978–1998 выполняла функцию редактора бюлетину „The Carpatho-Rusyn American”, помагаючи Американцям карпаторусинского походжыня в зрозумлію іх етнічных корени і спадковины. Окрем того, през пару літніх сезонів вела занятя з обшыри славяньской і карпаторусиньской етнографії в меджнародній літній школі *Studium Carpatho-Ruthenorum International Summer School for Rusyn Language and Culture* на Пряшівском Університеті.

Ніколяс Кайл Купенскій, др – історик літературы і культуры карпаторусиньского, українського і російского модернізму. Професор *United States Air Force Academy*, де од 2019 р. выкладат предмети з обшыри заграничных регіональных досліджынь. Был тіж стипендистом *Andrew W. Mellon* для русицистів по доктораті в *Bowdoin College* (2017–2019) і візитующим професором гуманістычной компаратистыкы і русицистыкы в *Bucknell* (2013–2015). Од 2013 р. єст заступцьом презеса *Carpatho-Rusyn Research Center*. Осягнул званя магістра філософії (2011) і доктора (2017) в обшыри славяньских языків і літератур в *Yale University*. Його працы вказали ся в таких часописах як «*Slovo*» (2016), «Музейний вісник» (2018), «Україна модерна» (2019), «*Nationalities Papers*» (2019), «*Harvard Ukrainian Studies*» (2020), «*H-Ukraine*» (2020, 2021, 2022), «*Річник Руской Бурсы*» (2022, 2023), «*Отцюзна*» (2024) а тіж в збірных томах *Ukraine's Outpost: Dnipropetrovsk and the Russian-Ukrainian War* (2022). Дослідник цифровой і публичной гуманістыкы. Єст керівником *The Emil Kubek Project* (2015), в рамках якого досліджаны сут карпаторусиньскы соспільности імігрантів з американьского угльового регіону.

Павел Роберт Магочій, проф. – історик, керівник Кафедры Українознавства *Торонтского Університету*, де окрем українознавчых досліджынь, пубікує вельо прац посвяченых історії і сучасности Карпатских Русинів. Зредагувал м.ін. *Encyclopedia of Rusyn History and Culture* (2002); єст автором вызначных прац: *Shaping of a National Identity: Subcarpathian*

Rus', 1848–1948 (1978); *Our People: Carpatho-Rusyns and Their Descendants in North America* (1984); *Historical Atlas of Central Europe (History of East Central Europe)* (1995); *Galicia: A Multicultured land* (2005); *With Their Backs to the Mountains: A History of Carpathian Rus' and Carpatho-rusyns* (2015); *Carpathian Rus'. A Historical Atlas* (2017); *From Nowhere to Somewhere. The Carpatho-Rusyn Movement – a Personal History* (2024). Єст єдном з найбарже знаных в світі персон русиньского руху народowego.

Павел Малецкий, др габ., інж., проф. НТУ (AGH) – закінчыл керункы автоматизация і робототехніка а тіж механіка і дїзайн машын. В 2013 р. зыскал званя доктора технїчных наук, в 2021 р. габілітувал ся в тій діліні. Його дослідничы заінтересуваня зосереджают ся на авралїзації і хоснуваню амбізвуковых технїк в аналізі акустычных явиск. Занимат ся тіж пересыланьом цифровых сїгналів, їх перцепцієм і оціном якості. Як звукорежысер створил веце як 30 долгограючих альбомів. Спеціалїзує ся в награнях акустычной музыкы, джазу, народной і фольклорной, хоровой і класичной музыкы. Лавреат премїі Fryderyk 2024 в категорїі «Альбом рока: музыка камеральна – вокальна», як звукорежысер. Єден з основатели і технїчний керівник радия лем.фм. Лавреат чысленных стипендїй і нагорїд, м.ін.: Стипендїі президента міста Кракова, Європейской стипендїі Doctus. Автор веце як 100 наукових прац, в тым 18 статей в часопїсах зо списку Thomson Reuters на тему архїтектурной акустыкы, перцепції просторового звуку, локалізації джерела звуку і аналізы звукового ландшафту. Окрем чысленных науковых выступлїнь на конференциях, вюл семїнаріи з продукції амбізонїчного звуку на загальносвітовых звуковых сїмпозїях. Два раз был членом жырі «Student 3D Audio Production Competition in Ambisonics» і в конкурсі «Student Recording Competition the Immersive Audio Category at AES Convention».

Анна Масляна – абсольтентка російской філологїі з русиньско-лемківскым языком і докторантских студїй на Фїлологїчным Факультеті Ягайлоньского Університету; редакторка радия лем.фм і його інформацийного порталю; тлумачка, коректорка, редакторка і авторка лемківскоязычных публикацій. Спїлпрацує з лемківскыма і меншыновыма організаціяма в Польщы і за границьом, дослідничыма осередкама, што занимают ся меншыновом проблематыком, м.ін. з Центром Заангажуваных Досліджынь над Культуровым Тырваньом на Выділі «Artes

Liberales» Варшавского Університету і Центральном Екзамінаційном Комісіїюм.

Петро Медвідь – русиньскій журналіста, публициста, головный редактор газеты «НН інфо Русин», редактор радия русин ФМ, член ансамблю лем.фм. Занимат ся Театральном творчістю в театрі Divadelný kabinet východňara (был едным з його основатели), а тіж як перекладач пес для Театру Александра Духновича в Пряшові. Репрезентувал русиньску народову меншыну на Словації будучы членом Комісії до справ народовых меншын і етнічных груп Рады Уряду Словацкой Республіки до прав чловека, народовых меншын і плотьовой рівности, а тіж як член дорадчого органу до справ народовых меншын президенткы Словацкой Республіки Зузаны Чапутовой. В 2020 р. вышли його публицистычны творы зобраны враз з публицистыком Ваня Гунянки і Богдана Гамбаля в книжці *Перша ліга парібків*. В 2023 р. вышла збірка його поезии *Синьов крайнов*.

Даміян Новак – культурознавця, історик. В роках 2014–2017 працювал в ряшівскым Тереновым Одділію Народового Інституту Дідицтва, а в роках 2018–2021 в Мазярській Загороді в Лоси разом з церквою в Бортным – одділі Музею «Дворы Карвациянів і Гладышів» в Горицях. Од 2021 р. адюнкт Музею Бічской Землі в Бічи. Од 1997 р. працює соспільні в позаурядовых організаціях діючых для сохраниня материяльного дідицтва Карпат. Автор парудесятьох публикаций односячых ся до дійв церковной архітектуры, історії Лемковины, монографічных нарысів місцевости з обшыри Галиції і Подоля.

Юстина Олько, проф. др габ. – історичка, соціолінгвістка і антроположка; директорка Центру Заангажуваных Досліджынь над Культуровым Тырваньом на Выділі «Artes Liberales» Варшавского Університету; занимат ся вельоязычністю, языками і культурами корінных народів і етнічных меншын, а тіж історийом меншын, з особливим узглядніньом деколонізаційных дослідничых практик. Ёй досліджыня лучат ріжны дисципліны гуманістычных і соспільных наук, авторефлексийне соспільне заангажуваня і спілпрацу з корінныма і меншыновыма соспільносьцями. Вельо років занимат ся ревіталізаційом загроженых языків як партнерка і союзник локальных соспільности, в тым Вілямовян, Лемків,

Кашубів і Шлезаків в Польщы, Науа і Тотонаків в Мексику, а тіж Греко в Калябрії. Редакторка едукacyjnych і літературных серий в меншыных языках, координаторка медженародных проектів спомагаючых zagrożены языкы, організаторка медияльных кампаній і численных подій спомагаючых і промуючых языкову ріжнородніст і языковы права. Авторка, спілавторка і редакторка пару книжок, в тым *Living with Nature, Cherishing Language. Indigenous Knowledges in the Americas Through History* (Palgrave MacMillan 2023); редакторка сериі *Cambridge Elements in Linguistic Diversity*.

Магдалена Піотровска, др інж. – здобыла ступін доктора на Выділі Електронікы, Телекомунікаці і Інформатыкы Гданського Технологічного Університету. Ёй докторска дисертация была посвячена темі ретривалу музычной інформациі. Працує в Науково-Технічным Університеті (AGH) в Кракові. Єст активным членом Audio Engineering Society, де мае функцию губернатора і президента едукacyjного комітету. Науково інтересує ся головні ретривалом музычной інформациі, психоакустыком, обробком сигналів, а тіж повязанями межде науком і ёй практычным застосуваньом в обшыри авдіотехнологій. Є спілавтором дїтячой книжки о звукуах *Halo! Tu dźwięki*, а тіж бере участ в численных едукacyjnych ініціатывах, што дотычат звуку і акустыкы.

Михайло Фейса, проф. – лінгвіста в Кафедрі Рутеністыкы на Університеті в Новым Саді. Спеціалізує ся в русиньскым языку, процесах стандаризацийных бачко-сримского вариянту, влиянями на него сербского і англійского языків, в лексикології, морфології, контрастывній граматыці, соціолінгвістыці; занимат ся національными інституціями, культуром, статусом Русинів в Сербії і на світі. Оубликувал близко 250 науковых прац, в тым книжки: *Англійски елементи у руским языку* (1990); *Час и вид у руским и англійским языку* (2005); *Функционоване конструкции/форми Вø у виражованю часово-видових одношеньох у приповедкох Гавриїла Костельника* (2009); *Нова Сербия и ёй руска меншина* (2010); *Чувар вири, языка и руского народа: 250 роки грекокатолїцкей церкви у Коцуре* (2015); *Виреченьово конструкции у руским и англійским языку* (2015); *Правописни словнік руского языка* (2017); *Бешедуїме по руски* (2017); *Правопис руского языка* (2019); *Уплів сербского языка на руски язык* (2019); *Англійски уплів на руски язык* (2019); во спілавторстві: *Коцур*

дакеди и тераз (2001), Сербско-руски словнік (I том – 1995; II том – 1997); Бешедуyme по англійски и руски (1998); Руско-сербски словнік (2010); Национална стратегия Руснацох (2013); Настред широкей равнини: 250 роки од присельованя Руснацох до Коцура (2013); Талия у Коцуре (2013); Коляди Русинох/Руснацох/Лемкох (2014). Є редактором двотомного збірника Русини/Руснаци/Ruthenians (1745–2005) (I том – 2006; II – том 2009). З більше як 50 прекладів з англійского языка на русиньскій і з русиньского на англійскій вартат вымінити Гамлета В. Шекспира і Алису у Жеми Чудох Л. Керола.

Noty o autorach

Richard Custer – był jednym z założycieli Carpatho-Rusyn Society (1994) w Pittsburghu. Do końca 2015 r. pełnił funkcję redaktora biuletynu „New Rusyn Times”. Jest autorem naukowych i popularnych artykułów na temat historii i kultury Rusinów Karpaccich oraz prowadzi blog The Carpatho-Rusyns of Pennsylvania. Współautor książki *Príkra* (2006), opisującej historię wsi jego babci, położonej we wschodniej Słowacji. Custer posiada tytuły magistra w dziedzinie biznesu międzynarodowego i studiów wschodnioeuropejskich, uzyskane na University of Pittsburgh. Mieszka w Waszyngtonie, gdzie pracuje jako menedżer stron internetowych w administracji federalnej.

Helena Duć-Fajfer, dr hab., prof. UJ – literaturoznawczyni, łemkoznawczyni, historyczka sztuki, redaktorka, poetka; kierowniczką Katedry Literaturoznawstwa Rosyjskiego w Instytucie Filologii Wschodniosłowiańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego; założycielką kierunku/specjalności filologia rosyjska z językiem rusińsko-łemkowskim na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie, gdzie wykładała język, kulturę i literaturę łemkowską; przewodnicząca Komisji Wschodnioeuropejskiej PAU; w latach 2005–2014 reprezentantka Łemków w Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych; członkini Rady Programowej Instytutu Różnorodności Językowej RP. Jej zainteresowania naukowe to: literatura a etniczność, literatura mniejszości etnicznych, dyskursy mniejszościowe, relacje międzykulturowe, antropologia literatury, rewitalizacja kultur i języków zagrożonych. Autorka ponad 250 publikacji naukowych, w tym monografii: *Literatura łemkowska w drugiej połowie XIX i na początku XX w.* (2001), *Między bukwą a literą. Współczesna literatura mniejszości białoruskiej, ukraińskiej i łemkowskiej w Polsce* (2012); *Treading Paths. Lemko Literature in the Years 1848–1918* (2023). Opracowała *Antologię powysiedleńczej literatury łemkowskiej* (2002); *Rozmówki polsko-łemkowsko-angielskie* (2007); *Kontekstualny słownik języka łemkowskiego* (2019).

Mihajlo Fejsa, prof. – lingwista w Katedrze Rutenistyki na Uniwersytecie w Novym Sadzie. Specjalizuje się w języku rusińskim, procesach standaryzacyjnych w wariantach baczwańsko-sremskim, wpływach na niego języka serbskiego i angielskiego, w leksykologii, morfologii, gramatyce kontrastywnej,

socjolingwistyce; zajmuje się instytucjami etnicznymi, kulturą, statusem Rusinów w Serbii i na świecie. Opublikował ok. 250 prac naukowych, w tym książki: *Английски елементи у руским язикау* (1990); *Час и вид у руским и английским язикау* (2005); *Функционоване конструкції/форми Вø у виражованю часово-видових одношеньох у приповедкох Гавриїла Костельника* (2009); *Нова Сербия и ей руска меншина* (2010); *Чувар вири, язика и руского народа: 250 роки грекокатолицкей церкви у Коцуре* (2015); *Виреченьово конструкції у руским и английским язикау* (2015); *Правописни словник руского язика* (2017); *Бешедуйме по руски* (2017); *Правопис руского язика* (2019); *Уплів сербского язика на руски язик* (2019); *Английски уплів на руски язик* (2019); we współautorstwie: *Коцур дакеди и тераз* (2001), *Сербско-руски словник* (I том – 1995; II том – 1997); *Бешедуйме по английски и руски* (1998); *Руско-сербски словник* (2010); *Национална стратегия Руснацох* (2013); *Настред широкей ровніни: 250 роки од присельованя Руснацох до Коцура* (2013); *Талия у Коцуре* (2013); *Коляди Русинох/Руснацох/Лемкох* (2014). Jest redaktorem dwutomowego zbioru *Русини/Руснаци/Ruthenians (1745–2005)* (I том – 2006; II том – 2009). Spośród ponad 50 przekładów z języka angielskiego na rusiński i rusińskiego na angielski warto wymienić *Hamleta (Гамлет) W. Szekspira* i *Alicję w krainie czarów (Алиса у Жеми Чудох) L. Carolla*.

Bogdan Horbal, dr – historyk i bibliotekarz; studiował historię na Uniwersytecie Wrocławskim (doktorat 2005). Od 1990 r. mieszka w USA, gdzie studiował bibliotekoznawstwo w Queens College, City University of New York (magisterium 1999). Pracuje w Nowojorskiej Bibliotece Publicznej, gdzie w 2018 r. otrzymał stanowisko kuratora Kolekcji Słowiańskiej i Wschodnioeuropejskiej. Jego zainteresowania naukowe to historyczny rozwój społeczności lemkońskiej zarówno w Europie, jak i w Ameryce Północnej. Opublikował ponad 100 prac naukowych i prawie 200 haseł w *Encyclopedia of Rusyn History and Culture* (2002, 2005, 2010). Książki jego autorstwa to: *Działalność polityczna Łemków na Łemkowszczyźnie 1918–1921* (1997); *Лемківска народна музика на воскових циліндрах (1901–1913) i американських рекордах (1928–1930) / Lemko Folk Music on Wax Cylinders (1901–1913) and American Records (1928–1930)* (2008) (we współpracy z Walterem Maksymowiczem); *Lemko Studies: A Handbook* (2010, dodruk 2021); *Бортне – село з каменя, т. 1–2* (2017); *From Thatched-Roof Houses to Immigrant Entrepreneurship: First Generation Lemko-American Businessmen* (2024).

Edward Kasinec – ukończył studia historyczne (Columbia University, 1968) i bibliotekoznawstwo (Simmons College, 1976). Otrzymał także tytuł magistra filozofii (Columbia University, 1979) i certyfikat znawcy sztuk pięknych i dekoracyjnych (New York University, 2010). W trakcie swojej kariery pełnił funkcję bibliotekarza referencyjnego/archiwisty w Bibliotece Instytutu Badań Ukraińskich Uniwersytetu Harvarda (1973–1980); bibliotekarza ds. zbiorów słowiańskich w bibliotece University of California, w Berkeley (1980–1984); oraz kuratora w Slavic and Baltic Division w Nowojorskiej Bibliotece Publicznej (1984–2009). Obecnie pełni funkcję Research Associate w Harriman Institute na Columbia University, a od 2015 roku jest naukowcem wizytującym w Hoover Institution. Kasinec opublikował ponad 200 recenzowanych artykułów i książek. Jest także autorem (lub współautorem) 12 pomyślnie rozpatrzonych wniosków grantowych do krajowych agencji finansujących.

Ksenya Kiebuszinski, dr – jest kierowniczką Petro Jacyk Central and East European Resource Centre oraz koordynatorką zasobów słowiańskich w University of Toronto Libraries, a także współdyrektorką Petro Jacyk Program for the Study of Ukraine w Centre for European and Eurasian Studies na University of Toronto. Kiebuszinski posiada tytuł doktora i magistra w dziedzinie literaturoznawstwa uzyskane na Brandeis University oraz tytuł magistra z zakresu Information Sciences ze State University of New York w Albany. Od ponad 30 lat pracuje w bibliotekach akademickich, archiwach i muzeach. Jej zainteresowania badawcze obejmują bibliografię, studia kulturowe oraz historię regionalną. Współredagowała książkę *The Great West Ukrainian Prison Massacre of 1941: A Sourcebook* (Amsterdam UP, 2016), oraz jest autorką katalogów wystaw, rozdziałów książek i artykułów, które ukazały się m.in. w: „Austrian History Yearbook”, „Harvard Ukrainian Studies”, „Slavic & East European Information Resources” i „Canadian Slavonic Papers”.

Patricia A. Krafcik, prof. – Profesor Emerita w The Evergreen State College w Olympii, w stanie Waszyngton, gdzie wykładała język rosyjski, literaturę, kulturę oraz słowiański folklor. Jej tłumaczenia opowieści ludowych Karpatorusinów zostały opublikowane w tomie „*In the Seventy-Seventh Kingdom*”. *Carpatho-Rusyn Folktales* (2015), a jej najnowsza książka to interdyscyplinarne studium zatytułowane *Witnesses to Interwar Subcarpathian Rus': The Sojourns of Petr Bogatyrev and Ivan Olbracht* (2024). Jej artykuły poruszały tematy takie jak wspomnienia wczesnych imigrantek karpackorusińskich, początki

gazety „Народны Новинкы” oraz tradycja zbójnicka w regionie karpackim. W latach 1978–1998 pełniła funkcję redaktorki i konsultantki redakcyjnej „Carpatho-Rusyn American Newsletter”, który pomagał północnoamerykańskim potomkom imigrantów karpatorusińskich odkrywać swoje korzenie. Ponadto, przez kilka letnich sezonów prowadziła wykłady z zakresu etnografii słowiańskiej i karpackorusińskiej w Studium Carpatho-Ruthenorum International Summer School for Rusyn Language and Culture na Uniwersytecie w Preszowie.

Nicholas Kyle Kupensky, dr – historyk literatury i kultury karpackorusińskiego, ukraińskiego i rosyjskiego modernizmu. Profesor języka rosyjskiego na United States Air Force Academy, gdzie od 2019 r. wykłada przedmioty z obszaru studiów zagranicznych, nauk humanistycznych i języka rosyjskiego. Był także stypendystą podoktoranckim (postdoctoral fellow) Andrew W. Mellon dla rusycystów w Bowdoin College (2017–2019) oraz adiunktem wizytującym z zakresu komparatystyki humanistycznej i rusycystyki w Bucknell (2013–2015). Od 2013 r. jest wiceprezesem Carpatho-Rusyn Research Center. Otrzymał tytuł magistra filozofii (2011) i doktora (2017) w dziedzinie lingwistyki i literaturoznawstwa słowiańskiego na Yale University. Jego prace ukazały się w czasopiśmie, takich jak „Slovo” (2016), „Музейний вісник” (2018), „Україна модерна” (2019), „Nationalities Papers” (2019), „Harvard Ukrainian Studies” (2020), „H-Ukraine” (2020, 2021, 2022), „Річник Руской Бурсы” (2022, 2023), „Отцюзнина” (2024) oraz tomach zbiorowych: *Ukraine's Outpost: Dnipropetrovsk i Russian-Ukrainian War* (2022). Badacz humanistyki cyfrowej i publicznej. Jest kierownikiem *The Emil Kubek Project* (2015), w ramach którego badane są społeczności karpackorusińskich imigrantów w amerykańskim regionie węglowym.

Paul Robert Magocsi, prof. – historyk, kierownik Katedry Ukrainistyki na Uniwersytecie w Toronto, gdzie obok badań ukrajoznawczych rozwija badania i publikuje prace poświęcone historii i współczesnemu życiu Rusinów Karpackich. Zredagował m.in. *Encyclopedia of Rusyn History and Culture* (2002); jest autorem znaczących prac: *Shaping of a National Identity: Subcarpathian Rus', 1848–1948* (1978); *Our People: Carpatho-Rusyns and Their Descendants in North America* (1984); *Historical Atlas of Central Europe (History of East Central Europe)* (1995); *Galicia: A Multicultural land* (2005); *With Their Backs to the Mountains: A History of Carpathian Rus' and Carpatho-Rusyns* (2015); *Carpathian Rus: A Historical Atlas* (2017); *From Nowhere to Somewhere. The*

Carpatho-Rusyn Movement – a Personal History (2024). Jest jedną z najbardziej znanych na świecie person rusińskiego ruchu narodowego.

Paweł Małecki, dr hab. inż., prof. AGH – ukończył studia na kierunkach automatyka i robotyka oraz mechanika i budowa maszyn. W 2013 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych, natomiast w 2021 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego w tej samej dziedzinie. Obecnie jego zainteresowania naukowe skupiają się na auralizacji oraz wykorzystaniu technik ambisonicznych w analizie zjawisk akustycznych. Zajmuje się również przesyłaniem sygnałów cyfrowych, ich percepcją, oceną jakości i innymi pokrewnymi zagadnieniami. Jako inżynier dźwięku zrealizował ponad 30 płyt długogrających. Specjalizuje się w nagraniach muzyki akustycznej, jazzu, folku i folkloru, muzyki chóralnej i klasycznej. Laureat nagrody Fryderyk 2024 w kategorii „Album roku: muzyka kameralna – wokalna”, jako reżyser dźwięku. Jest jednym z założycieli i kierownikiem technicznym radia lem.fm. Jest laureatem wielu stypendiów i nagród, m.in. Stypendium Prezydenta Miasta Krakowa, europejskiego stypendium Doctus. Jest autorem ponad 100 prac naukowych, w tym 18 artykułów w czasopismach z listy Thomson Reuters na temat akustyki architektonicznej, percepcji dźwięku przestrzennego, lokalizacji źródła dźwięku i analizy krajobrazu dźwiękowego. Poza licznymi naukowymi wystąpieniami, prowadził warsztaty z produkcji dźwięku ambisonicznego na ogólnoswiatowych sympozjach dźwiękowych. Był dwukrotnie członkiem jury podczas „Student 3D Audio Production Competition in Ambisonics” oraz w konkursie „Student Recording Competition the Immersive Audio Category at AES Convention”.

Anna Maślana – absolwentka filologii rosyjskiej z językiem rusińsko-łemkowskim i studiów doktoranckich na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego; redaktorka radia lem.fm i jego portalu informacyjnego; tłumaczka, korektorka, redaktorka i autorka publikacji łemkowskojęzycznych. Współpracuje z łemkowskimi i mniejszościowymi organizacjami w Polsce i za granicą, ośrodkami badawczymi zajmującymi się problematyką mniejszościową, m.in. z Centum Zaangażowanych Badań nad Ciągłością Kulturową na Wydziale „Artes Liberales” Uniwersytetu Warszawskiego i Centralną Komisją Egzaminacyjną.

Petro Medvid’ – rusiński dziennikarz, publicysta, redaktor naczelny gazety „НН інфо Русин”, redaktor radia rusyn FM, członek zespołu lem.fm.

Angażuje się w twórczość teatralną w teatrze Divadelný kabinet východňara, którego był jednym z założycieli, ale też jako tłumacz sztuk dla Teatru im. Aleksandra Duchnowycza w Preszowie. Był reprezentantem rusińskiej mniejszości narodowej w Słowacji jako członek Komisji do spraw mniejszości narodowych i etnicznych oraz równego statusu kobiet i mężczyzn a także jako członek organu doradczego do spraw mniejszości narodowych przy urzędzie Prezydent Republiki Słowackiej, Zuzany Čzaputovej. W 2020 r. ukazała się drukiem jego twórczość publicystyczna zebrana wraz z publicystką Wania Hunianki i Bogdana Gambala w książce *Перша ліга парібіків*. W 2023 r. wydany został zbiór jego poezji *Синьов країнов*.

Damian Nowak – kulturoznawca, historyk, regionalista. W latach 2014–2017 pracował w rzeszowskim Oddziale Terenowym Narodowego Instytutu Dziedzictwa, a w latach 2018–2021 w Zagrodzie Maziarskiej w Łosiu wraz z cerkwią w Bartnem – oddziale Muzeum „Dwory Karwacjanów i Gładyszów” w Gorlicach. Od 2021 r. adiunkt Muzeum Ziemi Bieckiej w Bieczu. Od 1997 r. pracuje społecznie w organizacjach pozarządowych działających na rzecz zachowania dziedzictwa materialnego Karpat. Autor kilkudziesięciu publikacji dotyczących dziejów architektury cerkiewnej, historii Łemkowiny, zarysów monograficznych miejscowości z obszarów Galicji i Podola.

Justyna Olko, prof. dr hab. – historyczka, socjolingwistka i antropolożka; dyrektorka Centrum Zaangażowanych Badań nad Ciągłością Kulturową na Wydziale „Artes Liberales” Uniwersytetu Warszawskiego; zajmuje się wielojęzycznością, językami i kulturami społeczności rdzennych i mniejszości etnicznych, historią mniejszościową, ze szczególnym uwzględnieniem dekolonizacyjnych i partycypacyjnych praktyk badawczych. W swoich badaniach łączy różne dyscypliny nauk humanistycznych i społecznych, autorefleksyjne zaangażowanie społeczne i współpracę ze społecznościami rdzennymi i mniejszościowymi. Od lat jest zaangażowana w rewitalizację języków zagrożonych wymarciem jako partnerka i sojuszniczka lokalnych społeczności, w tym zwłaszcza Wilamowian, Łemków, Kaszubów i Ślązaków w Polsce, Naha i Totonaków w Meksyku oraz Greko w Kalabrii. Redaktorka i wydawczyni serii edukacyjnych i literackich w językach mniejszościowych, koordynatorka międzynarodowych projektów wspierających użytkowników języków zagrożonych wymarciem, organizatorka kampanii medialnych i licznych wydarzeń wspierających i promujących różnorodność językową i prawa językowe. Jest

autorką i redaktorką kilku książek, w tym *Living with Nature, Cherishing Language. Indigenous Knowledges in the Americas Through History* (Palgrave MacMillan 2023); redaktorka serii *Cambridge Elements in Linguistic Diversity*.

Magdalena Piotrowska, dr inż. – uzyskała stopień doktora z wyróżnieniem na Wydziale Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki Politechniki Gdańskiej. Jej praca doktorska była poświęcona tematyce retrievalu informacji muzycznych. Jest pracowniczką Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Jest aktywnym członkiem Audio Engineering Society, gdzie pełni funkcję gubernatora i przewodniczącej komitetu edukacyjnego. Jej główne zainteresowania naukowe to retrieval informacji muzycznych, psychoakustyka, przetwarzanie sygnałów oraz powiązania między nauką a praktycznym zastosowaniem w dziedzinie technologii audio. Jest współautorką książki o dźwięku dla dzieci *Halo! Tu dźwięki*, a także uczestniczką licznych inicjatyw edukacyjnych dotyczących dźwięku i akustyki.

Robert M. Zecker, prof. – profesor historii na Saint Francis Xavier University w Nowej Szkocji w Kanadzie, gdzie prowadzi zajęcia z zakresu rasy, imigracji, ruchów społecznych oraz historii Stanów Zjednoczonych. Jego badania koncentrują się na imigracji, radykalizmie oraz kulturze popularnej imigrantów związanych z lewicą. Jest autorem wielu artykułów opublikowanych w czasopiśmie, takich jak np.: „Journal of American Ethnic History”. Napisał również cztery książki, z których najnowsza to „*A Road to Peace and Freedom: The International Workers Order and the Struggle for Economic Justice and Civil Rights, 1930–1954* (Temple University Press). Obecnie pracuje nad książką poświęconą historii szkół robotniczych Komunistycznej Partii USA (CPUSA).

Andrzej A. Zięba, dr hab. – historyk, pracownik Instytutu Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytetu Jagiellońskiego, wiceprzewodniczący Komisji Wschodnioeuropejskiej Polskiej Akademii Umiejętności, dyrektor Ośrodka Badań nad Kulturą Ormiańską w Polsce. Zajmuje się zagadnieniami migracji i etniczności w aspekcie historycznym. Jest autorem, współautorem i redaktorem rozpraw na temat stosunków polsko-ukraińskich, dziejów Kościołów greckokatolickiego i prawosławnego, przeobrażeń kulturowych wśród Łemków, Ormian i Żydów w XIX i XX w., w tym książek: *Metropolita Andrzej Szeptycki. Studia i materiały* (1994); *Łemkowie i łemkoznawstwo w Polsce* (1997); *Mechanizmy zamorskich migracji łańcuchowych w XIX wieku. Polacy*,

Niemcy, Żydzi, Rusini (2004); Nahum Sokół, życie i legenda (2006); Formuły patriotyzmu w Europie Wschodniej i Środkowej od nowożytności do współczesności (2009); Lobbying dla Ukrainy w Europie międzywojennej (2010); Ormiańska Warszawa (2012); Rzecz o roku 1863. Uniwersytet Jagielloński wobec powstania styczniowego (2013); Monarchia, wojna, człowiek. Codzienne i niecodzienne życie w Galicji w dobie pierwszej wojny światowej (2014); Ormianie polscy. Kultura i dziedzictwo (2016); Ormiańska Polska (2018).

«Річник Руской Бурсы» то лемкознавчий науковий часопис, в головній мірі лемківськоязычний, видаваний од 2005 р. през Стоваришыня «Руска Бурса» в Горлицях. В штырьох головных частях *Документы, Дискурс, Інспірації, Рецензії і Sprawozdania* поміщаны сут історичны, літературознавчы, языкознавчы, культурознавчы, політологічны і інчы статі, які односят ся до обшыри Лемковины і, шырше, Карпатской Руси. Писмо ма медженародный характер, так од страны публикующих в ним авторів, узнаных спеціялістів лемко і русинознавців з європейскых і американьскых науковых осередків, як і в обшыри його читателів а тіж маючой над ним надзір Науковой Рады.

„Rocznik Ruskiej Bursy” to łemkoznawcze czasopismo naukowe, w przeważającym stopniu łemkowskojęzyczne, wydawane od 2005 r. przez Stowarzyszenie „Ruska Bursa” w Gorlicach. W czterech głównych działach: *Dokumenty, Dyskurs, Inspiracje, Recenzje i Sprawozdania* zamieszczane są teksty historyczne, literaturoznawcze, językoznawcze, kulturoznawcze, politologiczne i inne odnoszące się do obszaru Łemkowiny oraz, szerzej, Rusi Karpackiej. Pismo ma charakter międzynarodowy, zarówno od strony publikujących w nim autorów, uznanych specjalistów łemko- i rusynoznawców z europejskich i amerykańskich ośrodków naukowych, jak i w obszarze jego odbiorców oraz patronującej mu Rady Naukowej.

The *Ruska Bursa Annual* is a scholarly Lemko studies journal, mainly in the Lemko language. It has been published since 2005 by the Ruska Bursa Association in Gorlice, Poland. In the four main sections: Documents; Discussion; Inspiration; Reviews and Reports, there is a mix of history, literary studies, linguistics, cultural studies, political science, and other articles, about the Lemko homeland in general and the broader Carpathian Rus'. The writing is of an international character, from the pages publishing authors, known Lemko and Carpatho-Rusyn studies specialists from Europe and North America, its readership, and above all, its Editorial Board.